

CARE ÎNGER, CARE DEMON?

Tăiat în două, în patru, în opt, sau în 64 — eu tot nu pot să înțeleg de unde și pentru ce a izbucnit fura care a izbucnit printre croniciștii noștri, săptămîna trecută, împotriva lui Joe Frazier. Înțeleg multe — cred eu, personal sînt de mult clay-ist, îl tin mereu pe perete, pe Ali, alături de Pele, am suferit la înfrîngerea lui în fața lui Joe, n-am ascuns această suferință; Frazier nu e omul meu, nu e printre oamenii mei — dar în fluviul de vorbe grele și chiar urite cu care a fost potopit chiar de amici buni nu pot intra și nu vreau să intru.

E aici o problemă de optică, de morală și mai ales de concepție a sportului — care scoțese că întra după parile de verificare („Progresul” se zice că merge „cerc” dar propun să nu se mai facă elogierea jucătorilor săi, să nu li se mai dea nici numele ca lumea să nu știe cine-i Manole...), între două remize petrosilenești (care degeaba văd plicile, fiindcă remiza și ei o formă de a lupta...), merita o fi lăsat în discuție.

Nu discut de cei care cer desfrîngerea boxului — e o discuție inutilă, boxul lîna de pe vremea tragediei și filosofiei antice, grecii acia erau și ei oameni superiori, sensibili și inteligenți, ei au suportat spectacolul pugilistic și n-au dat cu pietre în puternicii pumnului. N-are rost să alungăm pe panta asta. Cui nu-i place boxul, să nu-l vadă, așa cum mie nu-mi place cirul unde se chină animalele și altele argumente pentru care nu am să cer desfrîngerea cirului. A-ven treburi mai importante. Printre care, aceasta: să lăudăm apărarea lui Frazier.

De ce ar reprezenta el urîtenia, demonismul, forța brută, lipsa de inteligență, lipsa de poezie, de gingașie — nu pricep. De ce el e diavolul și Clay — nu pricep. De ce unul e raiul și celălalt... ce o fi celălalt, proza, sau mai rău, lipsa de talent? — iar nu-mi intră în cap. De ce se asimilează noțiunile dintr-o sferă o intelectualului cu altele din altă sferă, oferindu-mi-se articole abracadabrante, căutându-se ca haplea un sens care nu e al acestor meserii —

ior stau și mă gândesc. Pot accepta că Ali boxează mai frumos, mai elegant, decît Frazier, dar aceasta nu mă împiedică să văd că Joe e un boxer admirabil, în stilul lui, în meseria lui, aceiași cu a lui Ali care însă, iată, nu-l poate doborî, ceea ce e o

esențial în această meserie! De ce să facem aici metafore, poezie, lirism, moralism, cînd avem de-a face cu doi sportivi bine pregătiți, puternici, hotărîți să-și câștige pînă cu sudoarea frunții și cum îl tin puterile? Fiindcă Ali al meu e din cînd în cînd poet sau actor — atunci are a lui și non-artă e a lui Frazier? Fiindcă Frazier nu a avut succes cu muzica și rezistă la pumnii lui Ali, ba atîngu-l și el pe inger cu multă forță — asta dovedește că e un boxer prost, brutal și bun să înghită ocările noastre? Fiindcă Ali nu-l poate doborî din pumni — asta dovedește că Ali e

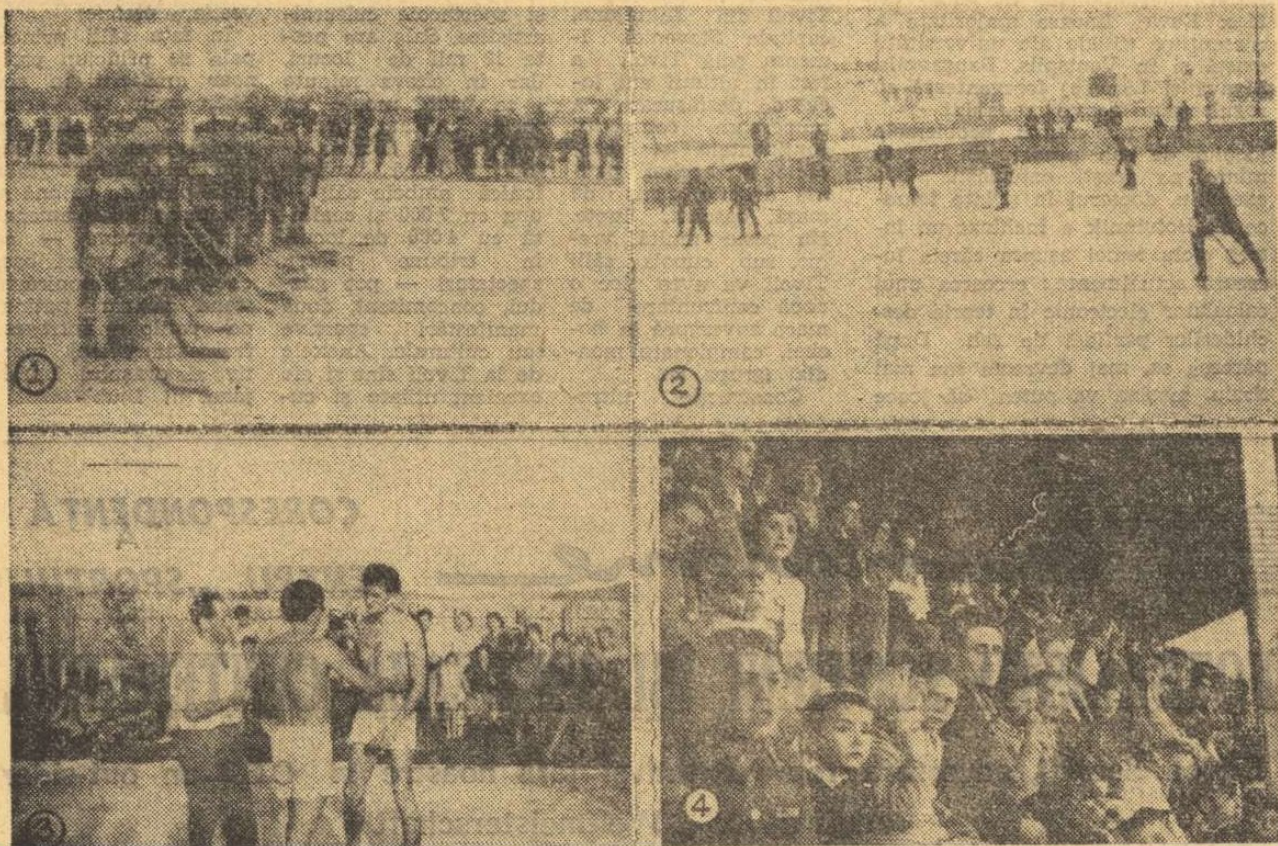
un sensibil? Fiindcă Ali — știindu-și mite și capacitățile — și-a dezvoltat acea minunăție joacă de picioare, asta dovedește simțul lui poetic și eleganta spiritului său? Firește că-mi place cum discută Ali cu copiii, cum recunoaște Domnia sa că nu scrie și nu citește prea bine (pentru aceste activități, zice el — are secretară și avocat; adorabilă sinceritate!) — dar de ce să trag de aici concluzia că Ali e un inger și al doilea, cînd boxul, lupta în ring nu e asemenea operei, ci altele, nu mi pot părea importante...? Dar de ce n-aș admite că și Joe are ingenuitățile lui, că și el iubeste de cînd de cînd concluzia că Ali e un inger și al doilea, cînd boxul, lupta în ring nu e asemenea operei, ci altele, nu mi pot părea importante...? Dar de ce n-aș admite că și Joe are ingenuitățile lui, că și el iubeste de cînd de cînd concluzia că Ali e un inger și al doilea, cînd boxul, lupta în ring nu e asemenea operei, ci altele, nu mi pot părea importante...?

copiii, că și el are o mamă, că și el gustă o poezie de Rainer Maria Rilke? Numai fiindcă el are un stil de box fără joc de picioare, dar cu o tenacitate superbă, cu o putere de rezistență, căreia numai Foreman i-a găsit furia? Ce amestecăm arta și estetica, totuși zău bună-zău, cînd trebuie să cîntăm? Numai că să vedem că sîntem și noi deștepti, ci-ții și poezi? Nu e și asta o formă de a ne pune în fașă, de a ne lăudăroși și noi cu ale noastre, precum și ei o fac nu o dată, căci oamenii sînt și ei, nu fire...?

Firește că l-aș vrea pe Clay — campion mondial. Știu foarte bine de ce. Dar nu-l văd bine în fața lui Foreman. Mă întreb cum l-am privi pe Foreman (care e și sociolog!) doborîndu-l pe Clay, ce-am zău din partea meșteșugului nostru? Imi pun minile la urechi, numai cînd văd scena...

În concluzie: minunat e noul record mondial pe 1500 de metri al tanzanienului Bayi! Bucurî-vă, cîntați! Orice record mondial la atletism, și mai ales la demifond, merită lumina unei melodii, îngrînă-zic eu, pe aceeași lungime de undă cu poezul — de Nat King Cole.

BELPHEGOR

1. Prima echipă de hochei sîntese din țară, la Sînsimion. 2. Astăzi, minutorii crosei de aci joacă pe un patinor amenajat după toate cerințele regulamentare. 3. Trîntă o mare priză printre tinerii din această localitate. 4. Fotbalul atrage cei mai mulți spectatori în tribuna stadionului de lângă fabrică.

BAZA SPORTIVĂ A COMUNEI SÎNSIMION

(Urmare din pag. 1)

muncit în orele lor de răgaz, la curățirea căminurilor vechi, sau la nivelarea terenului. La un moment dat, s-au terminat materialele de construcție. Împasul n-a durat, însă mult, datorită contribuției voluntare a cetățenilor, care au adus cu ei material lemnos sau au cărat cu căruțele proprii nisip și balastul necesar.

Astfel s-a pus temelia bazei sportive situate lângă fabrică, născută din necesitatea de a se asigura tinerilor și vîrstnicilor posibilitatea de a face mișcare jucînd poezie, fotbal sau hochei. Cadrele didactice s-au simțit, la rîndul lor, datorate și contribuției efectiv la înnoirea bazei sportive în Sînsimion. În consecință, din inițiativa conducerii școlii generale și cu sprijinul consiliului popular și al comitetului de părinți, s-a amenajat la căminul cultural un frumos complex sportiv, cu pistă de atletism redusă. Elevii au prestat aci sute de ore de muncă patriotică. Terenul de handbal din curtea școlii este transformat în fiecare iarnă în „dreptunghi” de

hochei, cu o mantinelă pe care copiii o confecționează din deseurile de scindură stîrnite de ei.

— În legătură cu ceea ce discutăm, a ținut să adauge directorul fabricii, mă simt dator să fac o precizare. Am fost oameni care s-au situat întotdeauna în prima linie. Vă rog să notați numele primarului comunei Ladislav Todor, cel al dughierului Gabor Sandor, al zidarului Virag Gyrfasy și al cooperativului Eugen Jakab, care ne-au zis de fiecare dată simplu și din inimă: „buzui-vă pe mine”.

Directorul Attila Kovacs nu a spus nici un cuvînt despre sportul său la îndemnul îndrăgimelilor proiecte sportive prin resurse locale. Nu a vorbit despre faptul că din îndemnul său, tinerii din comună au arat și înasămînat cu car-

tofi cele opt hectare de pămînt unde se depozitează de obicei toamna materia primă din care se extrage spiritul. Cu banii proveniți din vinzarea cartofilor, la sfîrșitul anului trecut s-a renovat complet mantinela de la terenul de hochei, teren care a găzduit recent confruntările echipelor din Dănești, Clujana, Sîncrăieni și Sînsimion, programate în cadrul „Cupa tineretului”. Nu ne-a spus nimic despre zălele din aur puțin și la trebuit să antreneze echipa de fotbal și, în același timp, să lupte alături de popiciari pentru calificarea în etapele superioare ale campionatului republican. Ne-a spus nimic despre toate acestea pentru că așa sînt oamenii aflați în prima linie a hărniciei: modești.

START ÎN CAMPIONATELE REPUBLICANE DE TENIS DE MASĂ PE ECHIPE

O nouă ediție a campionatelor republicane de tenis de masă pe echipe debutează duminică, în cadrul întrecerilor divizionare '74 participă 10 formații masculine: Progresul (actuala deținătoare a titlului), Locomotiva, Politehnica, Voinea — toate din București — C.S.M. Cluj, Gloria Buzău, Comerțul Tg. Mureș, Universitatea Craiova, C.S.M. Iași, Constructorul Hunedoara (ultimele două echipe fiind nou promovate), iar la fete concurează 8 echipe: Progresul (actuala campionă), Spartac, Politehnica — toate din București — C.S. Arad I și II, Rovine Craiova, Școala sportivă Buzău (nou promovată). Turul campionatului care începe duminică se va încheia în prima decadă a lunii iunie. Deci, competiția care va stabili pe cam-

pioanele țării — o dată cu terminarea returului — prezintă și o altă însemnătate: are darul de a menține într-o activitate susținută cele mai bune echipe ale noastre, implicit pe fruntașii autohtoni ai tenisului de masă. În consecință, cluburile, asociațiile, secțiile, sportivii și antrenorii au datoria să acorde întreaga atenție întrecerilor prin asigurarea condițiilor optime de pregătire și de desfășurare a meciurilor, printr-o corespunzătoare nivelare a nivelului celor mai importante competiții interne a acestui sport.

Prima etapă programată următoarele meciuri masculine: Tg. Mureș — Comerțul — Universitatea Craiova, Buzău — Gloria — Voinea București, Iași — C.S.M. — Constructorul Hunedoara.

LOTO • PRONOSPORT • LOTO • PRONOSPORT

O NOUĂ FORMULĂ TEHNICĂ! AZI AU FOST PUSE ÎN VINZARE BILETELE PENTRU TRAGEREA EXCEPTIONALĂ PRONOSPORT EXPRES DIN 17 FEBRUARIE 1974

Tragerea Exceptională Pronosport din 17 februarie 1974 se va organiza într-o nouă formulă tehnică care acordă mari avantaje pentru participanți:
• Se efectuează extrageri mai multe (6 în loc de 5);
• Se extrag mai multe numere (51 în loc de 40);
• Variantele de 6 lei participă

la 3 extrageri a câte 8 numere în loc de 2 extrageri ca înainte;
• Variantele de 15 lei participă în plus la 3 extrageri a câte 9 numere în loc de 3 extrageri a numai 8 numere ca înainte;
• Valoarea unitară a celui mai mare premiu este de 100.000 lei față de 70.000 lei ca la tragerile anterioare.
Se acordă: autoturism Dacia 1300 plus diferența în numerar 1.300 plus diferența în numerar la 100.000 lei, autoturism „Dacia 1300”, excursii în R. D. Germană, Italia, Bulgaria, Iugoslavia, premii în bani.

PREGĂTIREA „TRICOLORILOR” LA CLUBURI, OBIECTIV CU IMPLICAȚII MAJORE

Desigur, nimeni nu-l poate considera că turneul efectuat de lotul național în Turcia a rezolvat multiplele probleme legate de configurația echipei naționale sau de pregătirea ei și viitoarea activitate!

După cum am mai spus, masiva întinerire a efectivului pe care Valentin Stănescu contenea în momentul de față și abordarea unei idei noi de joc implică multe căutări, o pregătire asiduă și mai ales continuată. Turneul din Turcia a fost foarte scurt, insuficient pentru orice antrenor pentru a-și pune în aplicare gândurile și intențiile ce vizează noua structură de echipă, viitoarea manieră de joc și, în final, susținerea unor partide, care, cu tot caracterul lor amical, sînt de mare prestigiu. Întîlnirile pe care reprezentativa României le va susține cu Franța, la Paris și cu Brazilia, la Sao Paulo, vor fi urmărite pe pămîntul Europei ca și pe cel al Americii Latine de un cerc larg de specialiști, ziariști sau, pur și simplu, de iubitorii fotbalului.

Ca primă etapă de pregătire a acestor examene, acțiunea Istanbul — Izmir — a însemnat, practic, o antrenament și un joc-seală la Snagov, trei antrenamente la Istanbul și întîlniri cu Fenerbahce și Altay, care n-au dat prilejul nici măcar a verificării tuturor jucătorilor ce au făcut deplasarea. Așa stînd lucrurile, pentru cei 17 selecționați, întoarcerea la cluburile lor trebuie să însemne o continuare a pregătirii efective.

La noi, în țară, scopul realizării unor importante acumulări. Trebuie să se lîna seama că în procesul de pregătire să nu se creeze perturbări pentru că antrenorii lotului nu-l vor mai avea la dispoziție pe tricolori decît foarte puțin timp. Mai concret, selecționabilii se vor mai reuni la 11 martie doar pentru trei zile, perioadă în care vor susține un

meci; și, după aceea, la 18 martie, cînd — practic — va mai fi vreme pentru un nou joc de omogenizare (cu o echipă de Divizia B sau tineret), după care urmează meciul de la Paris.

Deci situația este cît se poate de clară. În aceste condiții, imperativul perioadei în care ne aflăm nu e altul decît acela al realizării unei pregătiri unitare și tenace la cluburi. Însistăm asupra acestui aspect pentru că nivelul la care s-au prezentat la antrenamentele și jocurile din Turcia jucătorii ca Troi, Marcu, Răducanu (care e adevărat, nici nu a avut posibilitatea efectuării la munte a unor antrenamente specifice postului său) și, mai ales, M. Sandu și Fl. Marin au lăsat de dorit și chiar au nemulțumit.

La revenirea din Turcia, Valentin Stănescu le-a reamintit elevilor săi obligația ce le revine, lor în primul rînd, și apoi antrenorilor de club, de a se prezenta în următoarea convocare cu indicații prevăzute în planurile de antrenament. Ei vor primi (la unele echipe au și sosit) fișele personale — medicale și de pregătire — care vor trebui completate la modul cel mai sincer, de unde să se relase nivelul de pregătire atins. La Snagov s-a început un ciclu — săptămînal — de pregătire, care se cere a fi continuat.

Toate aceste eforturi, care se pretind, în mod obiectiv, se cuvin a fi dublate de o viață extrasportivă fără eșecuri. De ce spunem asta? Pentru că la club, ca și la lot, de pildă, în fișa lui Fl. Marin medicul au denotat necesitatea unei vieți extrasportive mai ordonată. Am dat acest exemplu — și nu este singular — pentru că atunci cînd a fost vorba de eforturi considerabile în orele de antrenament, organismul unor ra nu a făcut față. Însistăm și asupra unui alt aspect, mai mult de cît neplăcut: sînt prea mulți ti-

neri jucători care s-au apucat să consume alcool și tutun. Am rămas pur și simplu uimiți cînd după antrenament, la echipa de club, Bartales (19 ani) și Fl. Marin (21 ani) trăgeau din țigările de 100 mm cu o pasiune demnă de o cauză mai bună. Și din păcate, fenomenul și-a cam lărgit aria de răspîndire și printre componenții lotului național, unde din 17 jucători, 10 fumau, obligîndu-l pe Valentin Stănescu să aplice măsuri disciplinare severe.

Îată de ce — repetăm — se impune această perioadă de pregătire să se desfășoare pentru tricolori (și nu numai pentru ei) sub semnul unor exigențe sporite, pe toate planurile, de la seriozitatea în antrenamente, pînă la corectitudinea vieții din afara stadionului.

Constantin ALEXE

PROGRESUL — ETAR TIRNOVO 2-1 (0-1)

Victorie frumoasă a Progresului, realizată în fața unei echipe frunțase a fotbalului bulgar. Partida, disputată ieri după-amiază pe stadionul Republicii, a avut, ca fizionomie, două aspecte distincte. În prima repriză cei care au avut inițiativa au fost oșpeții. Bucureștenii, cu o linie de mijloc neinspirată și puțin mobilă, au abuzat în trimiterile la Ambele părți au avut, ca baloanele. Celul mareal de fotbalisti de la Etar în această primă repriză (min. 6, Vasilev), fiind consecință firească a jocului lor mai inventiv și cursiv.

Antrenorul Matelaru a operat la pauză trei schimbări care au avut să se dovedească furtive. Din minutul 45 cursul jocului a fost altul. Cei trei introduși la pauză (Apostol, Plesaru și Dragnea) au adus un plus de claritate și prospețime în echipa Progresului, care a dominat cu autoritate pînă la sfîrșitul meciului. Ambele părți ale „bancariilor” au fost înscrise de Moraru, care, prin suturi violente, a transformat două lovituri libere de la 90 și respectiv, 20 m (min. 80 și 90).

Mîine, pe stadionul Giulești

RAPID — STEAUA

Amatori fotbalului din Capitală au din nou posibilitatea de a urmări un meci-debut al perioadei precompetitive. După ce duminică a jucat cu Dinamo, Rapid va înfrîna miercuri pe Steaua. Partida se va disputa pe stadionul Giulești.

UN FEBRUARIE CU MULTE MECIURI TARI...

Încurajate nu numai de o iarnă foarte generoasă cu fotbalul dar și de învătămînta mai vechi, cu urmări binefăcătoare în campionat, pentru cauzurile jocurilor de pregătire-verificare se desfășoară în compania unor parteneri cu adevărat valoroși, conducîndu-le cluburilor noastre au denotat — în sezonul acesta — un mai mare interes și au depus eforturi suplimentare pentru organizarea unor turnee în regie proprie cu formații de primă valoare. Niciunul nu ne-am mai întîlnit, în primele zile ale lui februarie, cu partide care să prezinte veritabile „capete de afiș” cum sînt aceste recente vizitații ale țării noastre, Ujpesti Dozsa, PAKK Salonic, Etar Dimitrovo sau, în curînd, Sparta Praga.

Să mai notăm că, abandonînd o opțiune ce nu le servea deloc antrenorii formațiilor de frunte au angajat de timpuriu întîlniri cu parteneri de aceeași categorie competițională, stadionul din Buzenți fiind gazda unor întîlniri-debut, în adevăratul înțeles, din prima divizie. Sau Giuleștiul vînzînd acele meciuri de veche rivalitate, Rapid — Dinamo, duminică, și mîine, altul, Rapid — Steaua. Notăm și desele întreceri ale formațiilor de A cu direze și orologioase frunțase ale campionatului secund — Chimia Rm. Vilcea, F. C. Bihor, Gloria Buzău — alte jocuri care „întînd” la maximum ambele competitive.

Cele două săptămîni de program de meciuri amicale de pînă acum ne dăruiesc cîteva puncte de reper în privința terenului cîștigat de unele dintre echipele noastre sub raportul pregătirii. Un test edificator a trecut F. C. Bihor; și rezultatul ordănelor, dar mai cu seamă, replica lor în fața unei formații de valoare și faima campionatului Ungariei sînt promițătoare. Ele argumentează viziunile unspresceului condus de Anton Ferenczi de a se angaja în pasionantă cursă cu Olimpia Satu Mare la capătul căreia primul sosit capătă accesul în A. Cei de la Bihor au obținut un rezultat superior celui realizat de U.T.A. și asta poate să-l mîngîiească. Internaționalul Duna II declară, după întîlnirea de la Oradea, că F. C. Bihor i s-a părut de forță unei echipe de prima divizie. În vreme ce de la U.T.A. a remarcat în mod deosebit finețea acțiunilor liniei de atac,

prin culoarea dată de jocul lui Kun, Domic și Brosyovshi.

O formație care și-a impus un regim foarte ridicat și intens de verificări e F. C. Argeș. După ce a jucat la Buzenți destule partide, a intrat într-un circuit de partide internaționale care prevede, pe parcursul a numai opt zile, trei asemenea probe. Simbata trecută, argeșenii au evoluat la Tîrnovo, mergîndu-gi primit pe PAKK Salonic iar duminică vor fi ei gazde ale formației Etar, vînturile de la Pitești, de altădată, merită cîteva cuvinte în plus.

Pentru mulți dintre vechii spectatori de fotbal din Pitești, a fost una dintre cele mai frumoase vîzute în ultimii cinci ani pe stadionul din Dealul Trivalei! Pentru unii dintre tehnicienii clubului piteștean replica lui PAKK replica fotbalistică, s-a ridicat peste aceea furnizată de Real Madrid. Ce putem să vă spunem, este că întîlnirea a avut, în primul rînd, o viteză de joc, cum nu vedem prea des pe stadioanele noastre, că a oferit peste 20 de faze fierbinți la ambele porți, că și evoluția scorului a pasionat. Formația din Salonic ne-a impresionat prin jocul ei modern, de remarcabilă concepție. Linile de mijloc și atacanții sînt net superioare apărării. F. C. Argeș a surprins plăcut prin gradul de rezistență fizică pe care l-a atins — meciul a reprezentat o solicitare maximă — dar și prin înțelegerea desfășurării a jocului său — mobil, variat, ingenios. Păcat că oșpeții s-au arătat de o nervozitate și totuși inexplicabilă deosebite partenerii lor au jucat corect, iar arbitrajul s-a arătat de o obiectivitate pe care am dori să o înlocuim și la jocul cu A. C. Milan pe San Siro. Fauturile repetate (un recordman, Fundukidis de 11 ori sancționat pentru intervenții incorecte, alături de Terzanidis, Forcides, Sarafis sau gesturile nesportive (Popadopoulos și Anastasidis l-au lovit pe Jerean și, respectiv, Ivan, fără ca aceștia să aibă balonul) au umbrat un meci de o mare spectaculozitate. Dacă marea majoritate a fotbalistilor-gazde și-au stăpînit calmul, unii n-au mai putut să-și facă și au răspuns gesturilor nesportive ale partenerilor. Conducătorii lui PAKK ne mărturisesc că atitudinea noastră dintre jucătorii lor l-a nemulțumit și că o regretă.

Eftimie IONESCU

STOP CADRU

ȘAPTE ONORATE DESPĂRȚIRI...

Există în viața unei echipe multe momente cu valoare de simbol. Printre acestea, momentul retragerii unui jucător din activitatea competițională intruchipează, poate mai mult decît orice, bucuria și tristețea la un joc, mulțumirea și regretul, împlinirea și neîndeplinirea trecutului, loialtatea cu dorințele și speranțele viitorului.

La granița unde încetează performanța, momentul acesta al renunțării apare firesc și se înscrie pe itinerariul unui proces ce se desfășoară fără întrerupere. Adevăratul ei trece neobservat pentru cei din jur. Și așa ceva este nedrept. Altfel, înșă...

Săptămîna trecută, de pildă, am fost martorii unei emoționante festivități, marcînd evenimentul retragerii din activitate a unui grup de fotbalisti din cadrul formației studenților bucureșteni. Erau prezenți, într-una din sălile clubului din str. Ștefan Poniș, de o parte, conducătorii și antrenorii, jucătorii actualului lot divizionar și foarte mulți activiști voluntari. Printre aceștia din urmă, cadre universitare, studenți și cîțiva reprezentanți din prima formație a Sportului studențesc (Titel Ursache, Gh. Constantinescu-Grecu, P. Mihăescu-Migotti). De ceaialță parte, aproape o echipă întreagă, formată din jucători care pînă nu demult au apărut cu pasiune și devotament culorile albe-negre ale clubului bucureștean. Ion Vasile, Mircea Rădulescu, Gh. Sirbu, Viorel Kraus, Const. Jambac, Valeriu Anton și Mihai Ciornova.

S-au spus multe cuvinte frumoase cu acest prilej. Vicepreședintele clubului, N. Irimie și Ion Motroc, au relevat meritele sportive ale celor retrași dincolo de spațiul verde al

Viorel Kraus și Ion Vasile, doi dintre „cei șapte” studenți bucureșteni sărbătorii cu ocazia retragerii din activitatea fotbalistică de performanță

gazonului. Le-au fost înmîinate acestora cupe, fanioane și buchete de flori. La rîndul lor „sărbătorii” au mulțumit, prin Mircea Rădulescu și Viorel Kraus, pentru stima și aprecierile de care s-au bucurat ca jucători, pentru condițiile pe care le-au avut la dispoziție ca să se afirme în sfera performanței. Festivitatea a continuat cu tradiționalele urări ale restului asistenței și s-a încheiat într-o atmosferă emoționantă cu imnul clubului, cîntat de corul jucătorilor în activitate.

Simplu, decent și cu mult conținut educativ. Așa a fost organizată, săptămîna trecută la Sportul stu-

dențesc, sedinta festivă de rămas bun pentru șapte dintre foștii jucători ai acestui vechi club bucureștean. Rămăs bun este un fel de a spune, pentru că și de acum înainte Mircea Rădulescu, Valeriu Anton și Mihai Ciornova — profesori de educație fizică — Gh. Sirbu și Const. Jambac, studenți în anul III al I.E.P.S., ca și Ion Vasile și Viorel Kraus, în curînd absolvenți ai Academiei de Studii Economice vor fi prezenți alături de foștii lor coechipieri în marea familie a fotbalistilor universitari bucureșteni.

Mihai IONESCU